

Den första våren regnar

Den här dikten av Birger Sjöberg är signerad Päta, vilket tyder på att den är relativt tidig – före 1910. Dikten påträffades i kvarlåtenskapen efter Birger Sjöbergs lillebror Eric Sjöberg och publicerades i Birger Sjöberg-sällskapets årsbok 1979.

Det regnar blitt och stilla, så vida jag förstår,
så stå vi just i denna stund uti den första vår.
Så tag upp din klocka du.
Se, hon visar närmre sju.
Ändock är så ljust, fast dimman gården hägnar.
Känn, så milt och blitt den första våren regnar.

I väntan stanna träden uti sitt prassel då.
De viska ej, de röras ej, de stå emot det grå,
det milda grå som himlen har till dräkt
i varma vattenstänket förutan minsta fläkt.
Så allvarsamma nu de glada grenar
ses dricka kraft ur himlens tunga spenar.

Däruppe nu på vinden bland spindelväv de slå
det tjocka damm ur tylleflor på gula hattar små.
Snart skola de slå ut i muntert svaj
liksom den stolta fanans kors i sol på första maj.
De gula hattar små i vinterdammets gömma
ha hela tiden haft så svårt att våren glömma.

Du myser blitt och stilla, såvida jag förstår,
så stå vi just i denna stund uti den första vår.
Så tag upp din klocka du.
Se, hon visar närmre sju.
Ändock är så ljust fast dimman gården hägnar.
Känn, så milt, så blitt den första våren regnar.